

кон и то много задоволило неговия копнеж да се бори за свободата на роба.

Четата на Хитова минала на 28 април Дунава около Тутракан и се насочила през Дели-Орман и Тузлука за Сливенския Балкан. Знаменосеца носел знамето завито под пояса си и чакал да стигне в Стара-Планина, за да го извади и развие. Това щяло да бжде знак за народа, че е наближил деня да се счупят робските вериги. Впрочем целта на тия две чети не била да дигнат народа на възстание, а да разберат, готви ли се той за такова, да го насърчат и да му кажат, че свободата му се намира в неговите ръце. След ред схватки с турски потери и татари, четата се промъкнала по река Тича, през Герлово, Котел и Жеравня, та се изкачила на Сливенския балкан, на върха *Българка*, старото гнездо на Хитова. По пътя били избити няколко турци, а на българите войводата прещал „много здраве“, и да се готвят за големия ден. Мълвата за идването на Хитова с отбор дружина в Стара-Планина бързо се разнесла по тракийското поле чак до Пловдив. Фантазията на измъченото население обличало хайдушката дружина в страшни образи. Разказвало се, че планината гъмжала със хиляди хвъркати юнаци с огнени ножове и самострелки пушки. Златния лев на величественото знаме развява грива на в. Българка. Смели момци от Ямбол, Карнобат, Стара-Загора се явили при войводата да питат, дошло ли е време за тръгване. Войводата разпитал за оръжието, за потребния